

עין משפט גר מצוה

- ↑ מ"י פ"א מה' טומאת אוכלין ה' סה
- ↑ ב"מ סג ומצנן ועיין ב"מ:א
- ↑ ב"מ סג
- ↑ ד"מ פ"א מה' פרה אדומה ג' ט"ז
- ↑ ה"מ סג הל"ז
- ↑ ד"מ פ"ח מה' מל' פסוס"מ ג"ב

שיטה מקובצת

16 אוכלין ופיגול חיבה והא ל"ש: **17** ל"ה הא: **18** קלים דמצוה:

חורשי הרגמה

והיתה לו שעת הכושר. פי' קודם שנתערב ותבטל: פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין. וקשיא ל"י אושעיא: לא קשיא. הא דאמר ר"ש איני מטמא טומאת אוכלין דלא היתה לו שעת הכושר דאקדשה במחזור: והא ל"ן לפני זריקה כ"ו. בקדשים עוד ל"ש דאמר משום פרה צדקה לפדותה משום הכי טמאה (דאפרוה) [בפסחיות] דמא ודרי לן דמצוה למזריקה קודם שילין ואי בעי זריקה קודם שילן היה יבול וקמי' דאין מטמא טומאת אוכלין אלא לא אמרינן כורוק דמי: והא לא קשיא כגון שלא היתה לו שוהה למזריקה כגון ששחטו סמוך לשקיעת חמה משום הכי לא מטמא ולא עבר לזרוק: ה"נ קאמר קודם שיראה לזרוקה. היינו שיהי' היה שהות ביום למזריקה: לאחר שיראה. שהיה לו שוהה ביום למזריקה מטמא טומאת אוכלין: והו' פריך ל"ש והא גפיל דמצוה למזריקה בלא מחשבת פיגול כ"ו עכ"ל הרמב"ה: [ל' איתן. דקדיל' ירדתה נזיל' איתן. אוסרתה: **18** ופטר: **19** אוכל. דמונחין עליו: **19** לחוריה. עיין ח"ס. ב"ק דף ע"ז ע"א: **20** מפרה. עין ח"ס. זרין דין פ"א ע"ב:]

רבינו גרשום

ושור הנסקל. ששחטו לאחר שנגמר ידיו. דא נסקל הוא וטמא טומאה חמורה בבית: ששחטו טומאה לאחר ירדתה לחל' איתן: ופטר חמור. כגון ששחטו זריחה וה' צאכלה הליכן לא מנעט לא אסור הנאה אכל הכס ידו ציד היה לו עוף אשר יאכל כתיב ולא כתיב הליכן דאמינן הלא דווקא דשמי צאכלה: **בבשר בחלב** אסור **באבידה** ומותר בהנאה. בסוף כל הבשר (חולין דף קטו): יליף איסי אסור אכילה מהך ג"ש ואסור הנאה מנ"י וגולה דעינינו טעמייהו דר"ש. סבר אין ג"ש למחלה וילפינן מינה **חף** היתר הנאה ואסי' סבר אהני ג"ש ואהני ק"ו אי נמי משום דצההו קא דעטרפה אייני נמי בקדשים צאלו חוץ למחיתנן כדאמר בפירק בהמה המקשה (סג דף סח): דלמסי **חף** צהנאה וגלי קל וחומר דילפינן מיניה ורבי שמעון דהכא סבר דפשטיי דקרא עטריפה מיירי: **נאמר כאן אנשי קודש**. וא"ת ויליף מנקודש צאש משקר דמיירי בפסול קודש כדאמר בפירק כל שעה (פסחים דף נד). ואסי' צהנאה ויש לומר דילפינן עס קודש מלנשי קודש: **פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין**.

וקשיא לרבי אושעיא מימה למאי דס"ד השתא דליירי רבי אושעיא אפי' צהיה לו שעת הכושר מקישי ליה מההיא דלעיל דמודע רבי שמעון צבצר צחלב הואיל וסיתה לה שעת הכושר ויש לומר דהוה אמיתא שעת הכושר צבצר צחלב כגון שנמערצה קודש צישול כגון דתרי ליה כולי יומא צחלבא ואח"כ צישל ובי האי גוונא לא היתה למנחה שעת הכושר **19** קודש שהקדישה: **הה"א** דפרה מטמאה טומאת אוכלין. מפורש צבצא קמא (דף עו). יפה: **והא** צן **צפני** זריקה דמצוה צמיזריקה. אי' לוא הך שניי דלמסיקנא לרבי אושעיא צרייתא גופא לא קשיא ליה מאי שגא פיגול צמנחה דמטמא טומאת אוכלין ומאי שגא לן לפני זריקה דאין מטמא דמנחה היתה לה שעת הכושר קודש שהוקדשה: ואי

קא:

עולה לרבי שמעון לא מטמא טומאת אוכלין דאכול שאי אתה יכול להאכילו לאחרים הוא כמו מנחה שפיגול דלא מקצלת טומאה אס הקדישה צמחזור וזה נמי לא היתה לה שעת הכושר וי"ל דלכילה מוצב שמה אכילה **19** כדלשכחן צלותו ואת בנו (חולין דף פא). לענין אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים צהיא חולין וצנה עולה דחשיב עולה שחיטה הראויה ואפילו לרצא דלא חשיב ליה שחיטה הראויה ופטר משום חותו ואת בנו לר"ש **19** לענין אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים מודה דשמה אכילה מידי דהוה אטריפה שנשחטה דשחיטה צהינה לראיה והיא אוכל שאתה יכול **19** להאכילו ומדע דהא עזים ולצונה מקצלין טומאה לר"ש על כרחק משום אכילה מוצב דאי משום חיבת הקודש לחוריה **19** הא לא מהניא חיבת הקודש לשוייה אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים **19** הא לא מהניא חיבת הקודש לעורו **19** כמו שמדקדק מפרה **17** **18** : **ועגלה ערופה**. לאו כשנערפה דל"כ תיפוק ליה משום צניה אלא שנשחטה וקא סבר ירדתה לחל' איתן אוסרתה ומלפן דאמר ערפיפה אוסרתה נמי מניין למימר דקא סבר ר"ש עגלה צשחיטה כשיהי' כדלמנינן צפ"צ דכריתות (דף נה). אי נמי שמערפה וערפיפה מטהרתה מידי צניה כדמוכח בסוף תפלת העוף (וצחס דף ע:):

אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים. הקשה ה"ר אליעזר ממין דהכא לא ממעט ר"ש מדכתיב אשר יאכל אלא איסור הנאה וצפיק כיוסי הדס (חולין דף פה. וס) ממעט ר' שמעון חף טריפה מביטוי משום כתיב אשר יאכל ולא אמרי' איסורי הנאה דווקא וי"ל דהכא כתיב מכל האוכל דמשמע כל לרביי אפילו אסור צאכילה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה אכל הכס אשר ידו ציד היה לו עוף אשר יאכל כתיב ולא כתיב הליכן דאמינן הלא דווקא דשמי צאכלה: **בבשר בחלב** אסור **באבידה** ומותר בהנאה. בסוף כל הבשר (חולין דף קטו): יליף איסי אסור אכילה מהך ג"ש ואסור הנאה מנ"י וגולה דעינינו טעמייהו דר"ש. סבר אין ג"ש למחלה וילפינן מינה **חף** היתר הנאה ואסי' סבר אהני ג"ש ואהני ק"ו אי נמי משום דצההו קא דעטרפה אייני נמי בקדשים צאלו חוץ למחיתנן כדאמר בפירק בהמה המקשה (סג דף סח): דלמסי **חף** צהנאה וגלי קל וחומר דילפינן מיניה ורבי שמעון דהכא סבר דפשטיי דקרא עטריפה מיירי: **נאמר כאן אנשי קודש**. וא"ת ויליף מנקודש צאש משקר דמיירי בפסול קודש כדאמר בפירק כל שעה (פסחים דף נד). ואסי' צהנאה ויש לומר דילפינן עס קודש מלנשי קודש: **פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין**.

דהכא ה"ר אליעזר ממין דהכא לא ממעט ר"ש מדכתיב אשר יאכל אלא איסור הנאה וצפיק כיוסי הדס (חולין דף פה. וס) ממעט ר' שמעון חף טריפה מביטוי משום כתיב אשר יאכל ולא אמרי' איסורי הנאה דווקא וי"ל דהכא כתיב מכל האוכל דמשמע כל לרביי אפילו אסור צאכילה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה אכל הכס אשר ידו ציד היה לו עוף אשר יאכל כתיב ולא כתיב הליכן דאמינן הלא דווקא דשמי צאכלה: **בבשר בחלב** אסור **באבידה** ומותר בהנאה. בסוף כל הבשר (חולין דף קטו): יליף איסי אסור אכילה מהך ג"ש ואסור הנאה מנ"י וגולה דעינינו טעמייהו דר"ש. סבר אין ג"ש למחלה וילפינן מינה **חף** היתר הנאה ואסי' סבר אהני ג"ש ואהני ק"ו אי נמי משום דצההו קא דעטרפה אייני נמי בקדשים צאלו חוץ למחיתנן כדאמר בפירק בהמה המקשה (סג דף סח): דלמסי **חף** צהנאה וגלי קל וחומר דילפינן מיניה ורבי שמעון דהכא סבר דפשטיי דקרא עטריפה מיירי: **נאמר כאן אנשי קודש**. וא"ת ויליף מנקודש צאש משקר דמיירי בפסול קודש כדאמר בפירק כל שעה (פסחים דף נד). ואסי' צהנאה ויש לומר דילפינן עס קודש מלנשי קודש: **פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין**.

וקשיא לרבי אושעיא מימה למאי דס"ד השתא דליירי רבי אושעיא אפי' צהיה לו שעת הכושר מקישי ליה מההיא דלעיל דמודע רבי שמעון צבצר צחלב הואיל וסיתה לה שעת הכושר ויש לומר דהוה אמיתא שעת הכושר צבצר צחלב כגון שנמערצה קודש צישול כגון דתרי ליה כולי יומא צחלבא ואח"כ צישל ובי האי גוונא לא היתה למנחה שעת הכושר **19** קודש שהקדישה: **הה"א** דפרה מטמאה טומאת אוכלין. מפורש צבצא קמא (דף עו). יפה: **והא** צן **צפני** זריקה דמצוה צמיזריקה. אי' לוא הך שניי דלמסיקנא לרבי אושעיא צרייתא גופא לא קשיא ליה מאי שגא פיגול צמנחה דמטמא טומאת אוכלין ומאי שגא לן לפני זריקה דאין מטמא דמנחה היתה לה שעת הכושר קודש שהוקדשה: ואי

ושור הנסקל. ששחטו לאחר שנגמר ידיו דאי נסקל ממס מטמא טומאה חמורה דנצילה היא: **ועגלה ערופה**. ששחטה לאחר ירדתה לחל' איתן **19** דל אוסרתה: **ופטרי מלורע**. ששחטן: **ופטר חמור**. ששחטו לעובר כוכבים וצא

ושור הנסקל ועגלה ערופה וצפורי מצורע ופטר חמור ובשר בחלב *כולם מטמאין טומאת אוכלין ר"ש ואומר כולן אין מטמאין טומאת אוכלין ומודה ר' שמעון בבשר בחלב שצממא טומאת אוכלין הואיל והיתה לו שעת הכושר ואמר רב אסי אמר ר' יוחנן מאי טעמא דר"ש ימכל האוכל אשר יאכל **19** אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים אינו קרוי אוכל והא פיגול במנחה נמי אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים הוא אי הכי בשר בחלב נמי תיפוק ליה דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא דתניא **19** ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש בשר בחלב אסור באכילה ומותר בהנאה שנאמר **2** כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשיל גדי בחלב אמו ולהלן הוא אומר **3** ותבשיל קודש תהיון לי ובשר בשדה מריפה לא תאכלו מה להלן אסור באכילה ומותר בהנאה אף כאן אסור באכילה ומותר בהנאה חדא ועוד קאמר חדא דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא ועוד לדריה נמי היתה לו שעת הכושר מיתבי **19** ר"ש אומר יש נותר ישהוא מטמא טומאת אוכלין ויש נותר שאינו מטמא טומאת אוכלין כיצד לו לפני זריקה אינו מטמא טומאת אוכלין לאחר זריקה מטמא טומאת אוכלין **16** **17** (והא) ופיגול מטמא טומאת אוכלין פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין לא קשיא כאן שהיתה לה שעת הכושר כאן שלא היתה לה שעת הכושר היכי דמי דלא היתה לה שעת הכושר דאקדשינהו במחזכור וליפרקינהו הניחא להך לישינא דאמר רבי אושעיא מטמאין נפדין מהורין אין נפדין שפיר אלא להך לישינא דאמר אפילו מהורין נפדין לפרקינהו השתא מיחא לא פריק וכיון דאי בעי פריק ליה **19** **16** שמעי' ליה לרבי שמעון דאמר כל העומד לפדות כפדיו דמי דתניא רבי שמעון אומר **19** פרה מטמאה טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר ואמר ריש לקיש אומר היה ר' שמעון יפרה נפדית על גב מערכתה הכי השתא בשלמא פרה עומדת לפדות היא י"שנא מצא אחרת נאה הימנה מצוה לפדותה אלא הני מנחות מצוה לפדותן והא לן לפני זריקה דמצוה למזריקה ואי בעי זרק וקתני דאין מטמא טומאת אוכלין הכא במאי עסקינן שלא היתה לה שוהה ביום אבל היתה לו שהות ביום מאי מטמא טומאת אוכלין ארתני לן לאחר זריקה כגון ששחטו זריחה וה' צאכלה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה וצפיק כיוסי הדס (חולין דף פה. וס) ממעט ר' שמעון חף טריפה מביטוי משום כתיב אשר יאכל ולא אמרי' איסורי הנאה דווקא וי"ל דהכא כתיב מכל האוכל דמשמע כל לרביי אפילו אסור צאכילה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה אכל הכס אשר ידו ציד היה לו עוף אשר יאכל כתיב ולא כתיב הליכן דאמינן הלא דווקא דשמי צאכלה: **בבשר בחלב** אסור **באבידה** ומותר בהנאה. בסוף כל הבשר (חולין דף קטו): יליף איסי אסור אכילה מהך ג"ש ואסור הנאה מנ"י וגולה דעינינו טעמייהו דר"ש. סבר אין ג"ש למחלה וילפינן מינה **חף** היתר הנאה ואסי' סבר אהני ג"ש ואהני ק"ו אי נמי משום דצההו קא דעטרפה אייני נמי בקדשים צאלו חוץ למחיתנן כדאמר בפירק בהמה המקשה (סג דף סח): דלמסי **חף** צהנאה וגלי קל וחומר דילפינן מיניה ורבי שמעון דהכא סבר דפשטיי דקרא עטריפה מיירי: **נאמר כאן אנשי קודש**. וא"ת ויליף מנקודש צאש משקר דמיירי בפסול קודש כדאמר בפירק כל שעה (פסחים דף נד). ואסי' צהנאה ויש לומר דילפינן עס קודש מלנשי קודש: **פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין**.

דהכא לא ממעט ר"ש מדכתיב אשר יאכל אלא איסור הנאה וצפיק כיוסי הדס (חולין דף פה. וס) ממעט ר' שמעון חף טריפה מביטוי משום כתיב אשר יאכל ולא אמרי' איסורי הנאה דווקא וי"ל דהכא כתיב מכל האוכל דמשמע כל לרביי אפילו אסור צאכילה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה אכל הכס אשר ידו ציד היה לו עוף אשר יאכל כתיב ולא כתיב הליכן דאמינן הלא דווקא דשמי צאכלה: **בבשר בחלב** אסור **באבידה** ומותר בהנאה. בסוף כל הבשר (חולין דף קטו): יליף איסי אסור אכילה מהך ג"ש ואסור הנאה מנ"י וגולה דעינינו טעמייהו דר"ש. סבר אין ג"ש למחלה וילפינן מינה **חף** היתר הנאה ואסי' סבר אהני ג"ש ואהני ק"ו אי נמי משום דצההו קא דעטרפה אייני נמי בקדשים צאלו חוץ למחיתנן כדאמר בפירק בהמה המקשה (סג דף סח): דלמסי **חף** צהנאה וגלי קל וחומר דילפינן מיניה ורבי שמעון דהכא סבר דפשטיי דקרא עטריפה מיירי: **נאמר כאן אנשי קודש**. וא"ת ויליף מנקודש צאש משקר דמיירי בפסול קודש כדאמר בפירק כל שעה (פסחים דף נד). ואסי' צהנאה ויש לומר דילפינן עס קודש מלנשי קודש: **פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין**.

וקשיא לרבי אושעיא מימה למאי דס"ד השתא דליירי רבי אושעיא אפי' צהיה לו שעת הכושר מקישי ליה מההיא דלעיל דמודע רבי שמעון צבצר צחלב הואיל וסיתה לה שעת הכושר ויש לומר דהוה אמיתא שעת הכושר צבצר צחלב כגון שנמערצה קודש צישול כגון דתרי ליה כולי יומא צחלבא ואח"כ צישל ובי האי גוונא לא היתה למנחה שעת הכושר **19** קודש שהקדישה: **הה"א** דפרה מטמאה טומאת אוכלין. מפורש צבצא קמא (דף עו). יפה: **והא** צן **צפני** זריקה דמצוה צמיזריקה. אי' לוא הך שניי דלמסיקנא לרבי אושעיא צרייתא גופא לא קשיא ליה מאי שגא פיגול צמנחה דמטמא טומאת אוכלין ומאי שגא לן לפני זריקה דאין מטמא דמנחה היתה לה שעת הכושר קודש שהוקדשה: ואי

ושור הנסקל ועגלה ערופה וצפורי מצורע ופטר חמור ובשר בחלב *כולם מטמאין טומאת אוכלין ר"ש ואומר כולן אין מטמאין טומאת אוכלין ומודה ר' שמעון בבשר בחלב שצממא טומאת אוכלין הואיל והיתה לו שעת הכושר ואמר רב אסי אמר ר' יוחנן מאי טעמא דר"ש ימכל האוכל אשר יאכל **19** אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים אינו קרוי אוכל והא פיגול במנחה נמי אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים הוא אי הכי בשר בחלב נמי תיפוק ליה דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא דתניא **19** ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש בשר בחלב אסור באכילה ומותר בהנאה שנאמר **2** כי עם קדוש אתה לה' אלהיך לא תבשיל גדי בחלב אמו ולהלן הוא אומר **3** ותבשיל קודש תהיון לי ובשר בשדה מריפה לא תאכלו מה להלן אסור באכילה ומותר בהנאה אף כאן אסור באכילה ומותר בהנאה חדא ועוד קאמר חדא דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא ועוד לדריה נמי היתה לו שעת הכושר מיתבי **19** ר"ש אומר יש נותר ישהוא מטמא טומאת אוכלין ויש נותר שאינו מטמא טומאת אוכלין כיצד לו לפני זריקה אינו מטמא טומאת אוכלין לאחר זריקה מטמא טומאת אוכלין **16** **17** (והא) ופיגול מטמא טומאת אוכלין פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין לא קשיא כאן שהיתה לה שעת הכושר כאן שלא היתה לה שעת הכושר היכי דמי דלא היתה לה שעת הכושר דאקדשינהו במחזכור וליפרקינהו הניחא להך לישינא דאמר רבי אושעיא מטמאין נפדין מהורין אין נפדין שפיר אלא להך לישינא דאמר אפילו מהורין נפדין לפרקינהו השתא מיחא לא פריק וכיון דאי בעי פריק ליה **19** **16** שמעי' ליה לרבי שמעון דאמר כל העומד לפדות כפדיו דמי דתניא רבי שמעון אומר **19** פרה מטמאה טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר ואמר ריש לקיש אומר היה ר' שמעון יפרה נפדית על גב מערכתה הכי השתא בשלמא פרה עומדת לפדות היא י"שנא מצא אחרת נאה הימנה מצוה לפדותה אלא הני מנחות מצוה לפדותן והא לן לפני זריקה דמצוה למזריקה ואי בעי זרק וקתני דאין מטמא טומאת אוכלין הכא במאי עסקינן שלא היתה לה שוהה ביום אבל היתה לו שהות ביום מאי מטמא טומאת אוכלין ארתני לן לאחר זריקה כגון ששחטו זריחה וה' צאכלה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה וצפיק כיוסי הדס (חולין דף פה. וס) ממעט ר' שמעון חף טריפה מביטוי משום כתיב אשר יאכל ולא אמרי' איסורי הנאה דווקא וי"ל דהכא כתיב מכל האוכל דמשמע כל לרביי אפילו אסור צאכילה הליכן לא מנעט אלא איסור הנאה אכל הכס אשר ידו ציד היה לו עוף אשר יאכל כתיב ולא כתיב הליכן דאמינן הלא דווקא דשמי צאכלה: **בבשר בחלב** אסור **באבידה** ומותר בהנאה. בסוף כל הבשר (חולין דף קטו): יליף איסי אסור אכילה מהך ג"ש ואסור הנאה מנ"י וגולה דעינינו טעמייהו דר"ש. סבר אין ג"ש למחלה וילפינן מינה **חף** היתר הנאה ואסי' סבר אהני ג"ש ואהני ק"ו אי נמי משום דצההו קא דעטרפה אייני נמי בקדשים צאלו חוץ למחיתנן כדאמר בפירק בהמה המקשה (סג דף סח): דלמסי **חף** צהנאה וגלי קל וחומר דילפינן מיניה ורבי שמעון דהכא סבר דפשטיי דקרא עטריפה מיירי: **נאמר כאן אנשי קודש**. וא"ת ויליף מנקודש צאש משקר דמיירי בפסול קודש כדאמר בפירק כל שעה (פסחים דף נד). ואסי' צהנאה ויש לומר דילפינן עס קודש מלנשי קודש: **פיגול במנחה מטמא טומאת אוכלין**.

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות

מסורת הש"ם

6 צבורות ט: חולין קט. צבורות **7** חולין קט. קדושין מ: צבורות **8** י: **9** ז: **10** ז: **11** ז: **12** ז: **13** ז: **14** ז: **15** ז: **16** ז: **17** ז: **18** ז: **19** ז: **20** ז: **21** ז: **22** ז: **23** ז: **24** ז: **25** ז: **26** ז: **27** ז: **28** ז: **29** ז: **30** ז: **31** ז: **32** ז: **33** ז: **34** ז: **35** ז: **36** ז: **37** ז: **38** ז: **39** ז: **40** ז: **41** ז: **42** ז: **43** ז: **44** ז: **45** ז: **46** ז: **47** ז: **48** ז: **49** ז: **50** ז: **51** ז: **52** ז: **53** ז: **54** ז: **55** ז: **56** ז: **57** ז: **58** ז: **59** ז: **60** ז: **61** ז: **62** ז: **63** ז: **64** ז: **65** ז: **66** ז: **67** ז: **68** ז: **69** ז: **70** ז: **71** ז: **72** ז: **73** ז: **74** ז: **75** ז: **76** ז: **77** ז: **78** ז: **79** ז: **80** ז: **81** ז: **82** ז: **83** ז: **84** ז: **85** ז: **86** ז: **87** ז: **88** ז: **89** ז: **90** ז: **91** ז: **92** ז: **93** ז: **94** ז: **95** ז: **96** ז: **97** ז: **98** ז: **99** ז: **100** ז: **101** ז: **102** ז: **103** ז: **104** ז: **105** ז: **106** ז: **107** ז: **108** ז: **109** ז: **110** ז: **111** ז: **112** ז: **113** ז: **114** ז: **115** ז: **116** ז: **117** ז: **118** ז: **119** ז: **120** ז: **121** ז: **122** ז: **123** ז: **124** ז: **125** ז: **126** ז: **127** ז: **128** ז: **129** ז: **130** ז: **131** ז: **132** ז: **133** ז: **134** ז: **135** ז: **136** ז: **137** ז: **138** ז: **139** ז: **140** ז: **141** ז: **142** ז: **143** ז: **144** ז: **145** ז: **146** ז: **147** ז: **148** ז: **149** ז: **150** ז: **151** ז: **152** ז: **153** ז: **154** ז: **155** ז: **156** ז: **157** ז: **158** ז: **159** ז: **160** ז: **161** ז: **162** ז: **163** ז: **164** ז: **165** ז: **166** ז: **167** ז: **168** ז: **169** ז: **170** ז: **171** ז: **172** ז: **173** ז: **174** ז: **175** ז: **176** ז: **177** ז: **178** ז: **179** ז: **180** ז: **181** ז: **182** ז: **183** ז: **184** ז: **185** ז: **186** ז: **187** ז: **188** ז: **189** ז: **190** ז: **191** ז: **192** ז: **193** ז: **194** ז: **195** ז: **196** ז: **197** ז: **198** ז: **199** ז: **200** ז: **201** ז: **202** ז: **203** ז: **204** ז: **205** ז: **206** ז: **207** ז: **208** ז: **209** ז: **210** ז: **211** ז: **212** ז: **213** ז: **214** ז: **215** ז: **216** ז: **217** ז: **218** ז: **219** ז: **220** ז: **221** ז: **222** ז: **223** ז: **224** ז: **225** ז: **226** ז: **227** ז: **228** ז: **229** ז: **230** ז: **231** ז: **232** ז: **233** ז: **234** ז: **235** ז: **236** ז: **237** ז: **238** ז: **239** ז: **240** ז: **241** ז: **242** ז: **243** ז: **244** ז: **245** ז: **246** ז: **247** ז: **248** ז: **249** ז: **250** ז: **251** ז: **252** ז: **253** ז: **254** ז: **255** ז: **256** ז: **257** ז: **258** ז: **259** ז: **260** ז: **261** ז: **262** ז: **263** ז: **264** ז: **265** ז: **266** ז: **267** ז: **268** ז: **269** ז: **270** ז: **271** ז: **272** ז: **273** ז: **274** ז: **275** ז: **276** ז: **277** ז: **278** ז: **279** ז: **280** ז: **281** ז: **282** ז: **283** ז: **284** ז: **285** ז: **286** ז: **287** ז: **288** ז: **289** ז: **290** ז: **291** ז: **292** ז: **293** ז: **294** ז: **295** ז: **296** ז: **297** ז: **298** ז: **299** ז: **300** ז: **301** ז: **302** ז: **303** ז: **304** ז: **305** ז: **306** ז: **307** ז: **308** ז: **309** ז: **310** ז: **311** ז: **312** ז: **313** ז: **314** ז: **315** ז: **316** ז: **317** ז: **318** ז: **319** ז: **320** ז: **321** ז: **322** ז: **323** ז: **324** ז: **325** ז: **326** ז: **327** ז: **328** ז: **329** ז: **330** ז: **331** ז: **332** ז: **333** ז: **334** ז: **335** ז: **336** ז: **337** ז: **338** ז: **339** ז: **340** ז: **341** ז: **342** ז: **343** ז: **344** ז: **345** ז: **346** ז: **347** ז: **348** ז: **349** ז: **350** ז: **351** ז: **352** ז: **353** ז: **354** ז: **355** ז: **356** ז: **357** ז: **358** ז: **359** ז: **360** ז: **361** ז: **362** ז: **363** ז: **364** ז: **365** ז: **366** ז: **367** ז: **368** ז: **369** ז: **370** ז: **371** ז: **372** ז: **373** ז: **374** ז: **375** ז: <